

Jeg er urolig, hva gjør jeg?

1

Analyser uroen din

Analyser magesfølelsen! Hva sier den?
Hvilke signaler har du sett/hva har barnet fortalt? Skriv loggbok.
Hvor lenge har du vært urolig?
Hvor ofte har du vært urolig?

2

Drøft uroen (innenfor regler av taushetsplikter)

Med en kollega
Ta det opp med nærmeste leder. Oppsummer og systematiser
Signaler? Barnets tilstand? Kjennskap til familie og nettverk?

3

Planlegg den nødvendige samtalen med barn og foreldre (det er ofte lurt å være to)

Barnet først, så foreldrene, eventuelt barn/foreldre sammen (ikke ved vold)
Trenger dere assistanse fra Familieenheten?
Rammen for samtalen (dagsorden, tidsbruk, møtested, møteledelse)
Presenter det du ser – ikke det du tror/mistenker
Deler foreldrene din uro/bekymring?

4

Oppsummer samtalen med kollega/leder – er jeg/vi fortsatt urolig? Har uroen økt?

Velg fremgangsmåte:

A. Vi ordner opp selv
Tiltak og oppfølging i samarbeid med barn og foreldre.

B. Vi trenger hjelp – tidlig tverrfaglig vurdering
Velg i samarbeid med Familieenheten hvem som skal bistå.
Plan for veien videre og ansvarsfordeling.

C. Bekymringen er så alvorlig at barnevernet kontaktes
Meld bekymring til barneverntjenesten. Barnevernet koordinerer videre samarbeid.

Høy bekymring / fare for
vold, overgrep, omskjæring,
bortføring. Ta direkte kontakt
med barnevern / politi

Barnevern i Vågan: **75 42 03 80**
Vakttelefon: **48 04 04 29**
Politi: **02800**

Samarbeidspartnere i kommunen:

Familieenheten
75 42 03 80

Barnevernets vakttelefon
48 04 04 29
Åpent hver dag fra 15:30 - 08:00

Politi
02800

Barneverntjenesten
 Vågan Kommune

Viktig: hvis lederen din ikke ønsker å gjøre noe med saken, og du mener det er grunn til å tro at barnet utsettes for omsorgssvikt, blir mishandlet og/eller har vedvarende atferdsvansker, skal du i følge loven på eget initiativ sende en bekymringsmelding til barnevernet. (jfr. Barnehageloven og Opplæringsloven)

Hva ser vi?

Signaler hos barnet / ungdommen?

(Ikke en utfyllende liste)

Emosjonelt / følelsesmessig

- Frykt
- Mangel på mimikk
- Tristhet, deprimert
- Virker engstelig
- Følelsesmessig ustabilitet, endring i humør og temperament
- Utagerende atferd, aggressiv atferd
- Blir innesluttet og stille

Atferdsmessig

- Konsentrasjonsproblemer
- Motorisk uro
- Knuser leker, ødelegger ting
- Overdrevent ansvarlig og tilpasningsdyktig
- Gråter lett
- Ikke gjort hjemmearbeid, glemming
- Høyt fravær

Sosialt

- Problemer med venner og sosial tilhørighet
- Beskyttende overfor yngre søsken
- Foreldre – barnets samspill preget av konflikt, lite empati, lite eller overdreven oppmerksomhet

Kognitivt

- Forsinket utvikling
- Manglende respons
- Spesifikke lærevansker
- Manglende struktur og fokus

Kroppslig

- Søvnforstyrrelser, trøtthet
- Fordøyelsesproblemer
- Vondt i magen eller hodet
- "Gjør i buksa"
- Blåmerker
- Mange "vondter"
- Vekten forandrer seg

Samarbeid i hjemmet

- Manglende matpakke, gymtøy og lignende
- Dårlig og skittent tøy
- Manglende tilbakemeldinger fra foreldrene
- til skolen, barnehagen, SFO, fritid
- Overdrevet samarbeid
- Bagatellisering
- Ekstremt mange forklaringer

Hvorfor har ikke barnet det bra?

- Kanskje fordi foreldre/andre omsorgspersoner
- bruker alkohol/rusmidler/medikamenter
  - har psykiske lidelser
  - utøver vold
  - ikke klarer å gi god nok omsorg

Den generelle erfaringen er at vi

- venter for lenge med å erkjenne at et barn har problemer
- venter for lenge med å ta opp uroen/bekymringer vi har med kolleger
- venter for lenge før vi kontakter barneverntjenesten

Godt samarbeid med foreldrene er viktig,

MEN

hensynet til foreldrene må ikke styre det vi gjør – eller ikke gjør.

Det er vanskelig og unødvendig å sikre beviser for omsorgssvikt eller for problemer i familien. Ofte vil vi bare ha en mistanke om at "noe" er galt. Du vil som regel kunne stole på magefølelsen din.

Det er en grunn for at du er urolig. Skriv gjerne en logg/dagbok på hva du ser.